

проблеми підвищення якості та безпека виробництва й переробки продукції тваринництва: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 14 лютого 2020 р. Дніпро ДДАЕУ, 2020. С.189-190.

4. Council Directive of 32th December 2001 relating to honey (2001/110/EC). Off. J. Eur. Communities. Anon. 2002. L. 10. P.47–52.
5. Овдієнко К.Т., Овдієнко А.М., Корбич Н.М., Бджільництво України: Виробництво та експорт. *Таврійський науковий вісник. № 116. Ч. 2, С.123-129.*
6. ДСТУ 4497:2005. Мед натуральний. Технічні вимоги [Чинний від 28-01- 2005]. Київ, 2007. 21с. (Національні стандарти України).

УДК 911.3:338.43(477)

ВЕТЕРИНАРНІ ТА ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЕЗОННО-ТУРОВОЇ СИСТЕМИ ОПОРОСІВ СВИНЕЙ В УМОВАХ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Сергій ПАНКЄЄВ, канд. с.-г. наук, доцент,
*Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Херсон, Україна*

Актуальність. Незалежно від об'єму виробництва свинини на великих фермах і в умовах фермерських господарств повинно базуватися на наступних принципах: вузькій спеціалізації і концентрації поголів'я свиней; розміщення свиней за виробничими групами, усередині приміщень – за статеві-віковими групами у відокремлених секціях від основного стада; організація сезонно-турової системи опоросів; годівлі молодняку спецкомбікормами, повноцінним зерноsumішами, харчовими відходами, зеленим і соковитими кормам; вигульним утриманням основних свиноматок і кнурів-плідників, ремонту основного стада високопродуктивними гібридним молодняком, який вирощується на вигульному утриманні і на пасовищі; створенню в приміщенні оптимальних умов мікроклімату, який повинен відповідати біологічним та фізіологічним особливостям статеві-вікових груп свиней; інтенсивна відгодівля на власних кормах з максимальним використанням зернових кормів помісного та гібридного молодняку при породно-лінійній гібридизації; комплексною механізацією та автоматизацією усіх виробничих процесів[1, с.18-19].

Поряд з отриманими технологічними показниками необхідне впровадження сезонно-турової системи і планування зимово-весняних опоросів; для зменшення кількості вибракуваних свиноматок основного стада планувати одержання опоросів від перевірюваних свиноматок в грудні-січні з розрахунку 1,2-1,3 свинки на основну свиноматку; більшість отриманих поросят одержувати не від основних свиноматок, а від перевірюваних, з урахуванням одного туру; рекомендувати відбір відгодівельного і ремонтного молодняку з великоплідністю не нижче 1,2-1,3 кг; для збільшення виробництва свинини в умовах підприємства рекомендувати інтенсивне вирощування поросят до 4-місячного віку з таким розрахунком, щоб при постановці на відгодівлю їх жива маса становила 20 кг; для забезпечення поголів'я кормами рекомендувати збільшення посівних площ з

урахуванням урожайності кормів, зокрема, ячменю, кукурудзи та жита, що поповнить раціони свиней незамінними амінокислотами - з одного боку; з стимуляція свиноматок вищевказаними препаратами визиває синхронну охоту, апекс роки овуляції можуть бути різними, приблизно з інтервалом 24-42 години. Синхронізацію овуляції у дорослих свиноматок після 4-7-тижневої лактації проводять шляхом введення СЖК на наступний день після відлучення поросят по 1000-1250 МО на голову, а через 58 годин по 500 МО хоріогонину. Осіменіння свиноматок проводять двічі через 22-26 дів і 42 години після введення препарату.

Добрі результати за синхронізацією дають використання препарату овогену. Дорослим свиноматкам його вводять після відлучення, свиноматки вже на в перші 5 дів приходять в охоту і гарно запліднюються. Кожній свиноматці його вводять в дозі 2,5 мл , де знаходиться 500 од. гонадотропіну СЖК, 1,5 мг діетилстільбестролу і 150 мг вітаміну Е. медикаментозна синхронізація ефективна при повноцінній годівлі та добрих умовах утримання свиноматок.[3, с.5-15; 4, с. 25-45].

Основна частина. В умовах фермерських господарств повинно стати виробництво наявну на початок року голову 110-120 кг; зниження цього показника є свідченням того, що витрати на виробництво не забезпечують необхідного виходу продукції або немає точніше сказати, що немає необхідної відповідності між обсягом виробництва і витратами на це виробництво. Це є економічним законом розвитку суспільного виробництва. Такі аргументи обґрунтовані, оскільки продаж поросят населенню повинен здійснюватись за рахунок зменшення поголів'я свиней на вирощування та відгодівлю у господарстві і за рахунок збільшення приплоду, що не відповідає технологічним параметрам інших господарств, які продавали поросят не за рахунок скорочення поголів'я, яке призначене для продажу державі. При цьому виробництво продукції зменшується, а витрати не покриваються реалізацією молодняку раннього віку. У фермерському господарстві повинно залишатись для вирощування і відгодівлі не менше поголів'я, ніж його було на початок року. Для цього необхідно збільшувати одержання поросят на ту кількість, яка планується для продажу населення, а також для господарських потреб.

Для збільшення приплоду поросят немає необхідності розширювати поголів'я основних свиноматок і будувати капітальні, дорогі маточники. А при цьому не маючи достатньої кількості капітальних приміщень, для одержання опоросів влітку планують перевірюваних свиноматок в грудні-січні з розрахунку 1,2-1,3 свинки на основну свиноматку. Більшість поросят, одержаних весною в літніх таборах, продають населенню, а частку відгодовують. У більшості таких фермерських господарства на основну свиноматку на рік пороситься тільки 1,2-0,6 перевірюваних свинки.

Мета і результати досліджень. Дуже важливим елементом системи відтворення стада являється управлінням плодючістю кнурів і свиноматок. Кнури відрізняються за плодючістю, і дуже важливо, нормована годівля, активний моціон, сонячна радіації та сонячний тренінг, одночасне відлучення поросят від свиноматок, годівля зеленим а естроген ним кормами; це все в комплексі впливає на обмін речовин, статеву активність, якість спермопродукції та прояву охоти у

свиноматок. Для підвищення плодючості курів необхідно враховувати наступні технологічні показники, які пов'язані з біологічними та фізіологічними особливостями – постійний контакт з холостими свиноматками; не допускати в приміщення і при утриманні в таборі низьких та високих температур; цілодобово контролювати раціони кнурів-плідників; дотримуватися раціональній інтенсивності використання кнурів та надавати двотижневу перерву; використання активного моціону на 2-3 тижня, що дозволить продовжити термін використання кнурів в умовах гіподинамії; догляд підлоги та кінцівок кнурів; спостереження за паруванням або посадкою на штучну вагіну; кнури-плідники повинні бути перевірені за відтворювальними якостями на 50-100 основних свиноматках; утримання кнурів в індивідуальних станках або 2-3 голови, молодих до 10 голів; не допускати перегрупування, транспортування або переведення в нові приміщення; підвищена годівля з включенням в раціони свиноматок естрогенних кормів [2, с.88-92].

Важливу роль при відтворенні стада слід надавати засобам боротьби з перегулами, абортами та безплідністю, мало плідністю: контроль за розведенням (план закріплення), при якому можна уникнути випадків родинного парування і виникнення інбредної депресії у наступних поколіннях; усунення помилок і безвідповідального ставлення операторів при виявленні охоти і паруванні; перевірки якості спермопродукції; створення відповідних умов при паруванні чи осіменінні, виключенні зовнішніх подразників; дотриманні двократного осіменіння і виявлення в охоті; годівля кнурів і свиноматок згідно фізіологічного стану та нормованої годівлі; перші 35-40 діб поросності не повинно бути недоброякісних, гнилісних, пліснявілих кормів; соліст кормів повинна бути на рівні 65-80 %; годівля повинна бути в один і той же час; утримання повинно забезпечуватися оптимальними параметрами температури, вологості, запиленості та загазованості; включання обов'язкових прогулянок для основних свиноматок на відстань до 1 км, в останній період поросності – не більше 0,7 км і для кнурів-плідників протягом 3 км після парування; дотримання режиму відпочинку при інтенсивному паруванні кнурів чи штучному осіменінні; оцінка і стан здоров'я, продуктивності, змішування свиней різних генотипів, не допускати тісняви і слідкувати за станом підлоги.

Висновки. Відтворювальні якості свиноматок залежать від стану репродуктивної системи і визначаються наступними показниками – статевою поведінкою, інтенсивністю тички) і залежать від негативних факторів утримання – стреси, однотипна годівля, незбалансованість за поживними речовинами згідно фізіологічного стану свиноматок, відсутність активного моціону і пасовищ із зеленими кормами. Для підвищення функції репродуктивної системи слід використовувати стимуляцію і синхронізацію статевої охоти, яка може бути натуральною і медикаментозною. До натуральної відносять присутність кнур-плідника, підвищення рівні годівлі до 30 % порівняно з існуючими кормами за два тижні до прояву статевої охоти. Бажано згодовувати естрогенні корми - овес, просо, висівки пшениці, дріжджі) та фітоестрогени – турнепс, зелена маса, варена картопля), що стимулює хоту і збільшує живу масу порося на час відлучення, а

також у деякій мірі, впливає і на багатоплідність. Повноцінно пливають на прояв статевої охоти систематичні прогулянки, особливо на пасовищах.

Список використаної літератури:

1. Мазенько М. Вплив материнського ефекту на репродуктивні якості свиноматок. Тваринництво України. 2007. № 3. С.18-19.
2. Сагло О., Опришко Н. Залежність збереженості поросят від віку свиноматок, живої маси при народженні та сезону року. Свинарство. К., 1999.- Вип.54. С.88-92.
3. Яременко В.І., Пуха І.П., Коваленко В.П. Виробництво свинини. Київ, «Урожай».1985. 152 с.
4. Яременко В.І., Коваленко В.П. Технологія виробництва свинини у господарствах різних форм власності.Херсон.1998.214 с.

УДК: 636.32/38.082

ВОВНОВА ПРОДУКТИВНІСТЬ ОВЕЦЬ

Наталія ПАПАКІНА, здобувач вищої освіти ступеня доктор наук,
Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Херсон, Україна

За останні 25 років [1-4], чисельність поголів'я овець у світі скоротилась на 8%, лідерами традиційно залишаються Австралія, Нова Зеландія, Британія. Водночас на Україні чисельність скоротилась більш ніж у 20 разів, При цьому структурне співвідношення кількості овець на приватних та державних підприємствах також змінилося, і на даний час понад 85% тварин належать приватним власникам. Збереження контролю за походженням та племінного обліку тварин а також попередня оцінка за продуктивними ознаками стає актуальними питаннями.

На думку дослідників [5, 6], для різних типів тварин можна передбачити залежність між рівнем продуктивності та інтенсивністю процесів формування в ранньому віці за окремими критеріями, що характеризують ці процеси. При розведенні овець жива маса молодих тварин має велике значення, оскільки вона тісно пов'язана з майбутнім настригом вовни та живою масою й м'ясною продуктивністю [7,8,]. За словами вітчизняних науковців [5,9], маса ягнят при народженні є показником їх зрілості та життєвої сили.

Встановлено, що масу руна тонкорунних овець не залежить від року їх народження. Зростання настригу вовни для періодів відбору пояснюється цілеспрямованою селекційною роботою з використанням баранів австралійської тонкої вкоріненої породи. Відомо, що використання плідників австралійського мериноса, на поголів'ї овець асканійської тонкорунної породи дозволило покращити характеристики вовнової продуктивності та отримати таврійський тип породи [5,7].

Ми визначили за мету визначення динаміки продуктивності овець таврійського типу асканійської тонкорунної породи Херсонської області.